НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ПОЛІТИЧНИХ І ЕТНОНАЦІОНАЛЬНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ІМ. І.Ф. КУРАСА

ЗАТВЕРДЖЕНО
Вченою радою Інституту політичних
і етнонаціональних досліджень
ім. І.Ф. Кураса НАН України
від 07 06 2026 р., протокол № 3
Голова вченої ради,
академік НАНУ
_____ Олег РАФАЛЬСЬКИЙ
Введено в дію наказом
від 04 06 2026 р. № 19
Директор Інституту,
академік НАНУ
_____ Олег РАФАЛЬСЬКИЙ

ПОЛОЖЕННЯ
ПРО ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЮ ДІЯЛЬНОСТІ ІНСТИТУТУ ПОЛІТИЧНИХ І ЕТНОНАЦІОНАЛЬНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ІМ. І.Ф. КУРАСА

Київ-2026

1. Загальні положення

1.1. Інтернаціоналізація – це об'єктивний процес глобалізації та одна з найважливіших тенденцій розвитку освітньої галузі у світі. Вона є однією зі стратегій, яку реалізують заклади вищої освіти України. Цей процес включає навчання іноземних здобувачів вищої освіти, залучення до викладання фахівців із зарубіжних країн, мобільність здобувачів вищої освіти, науково-педагогічних, наукових, педагогічних та адміністративних працівників ЗВО у рамках міжнародних освітніх програм і дослідницьких проєктів. Інтернаціоналізація сприяє отриманню сучасних знань і доступу до новітніх технологій, а також обміну набутим досвідом.

1.2. Інтернаціоналізація діяльності Інституту політичних і етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса НАН України відповідає чинному законодавству України – Законом України «Про освіту», «Про вищу освіту», іншим нормативно-правовим актам з питань вищої освіти, а також Статуту Інституту.

1.3. Основними напрямами міжнародного співробітництва Інституту політичних і етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса НАН України (далі – Інститут) є вдосконалення освітніх програм з урахуванням міжнародного досвіду, формування у випускників якостей і компетентностей, необхідних для успішного працевлаштування на ринку праці.

2. Мета та завдання

2.1. Мета – досягнення високого рівня конкурентоспроможності в освітній, науково-дослідній міжнародній діяльності Інституту, що стане підґрунтям для гідного та ефективного входження Інституту до світового та європейського гуманітарно-освітнього просторів.

2.2. Формування дієвої системи міжнародної академічної мобільності, здатної оптимально сприяти реалізації стратегічних завдань.

2.3. Стратегічні завдання інтернаціоналізації діяльності Інституту:

- зміцнення репутації, іміджу та рейтингу Інституту як одного з провідних центрів лінгвістичної освіти та філологічної науки;
- розширення співпраці з європейськими країнами, США, країнами Близького Сходу, Азії та Африки;
- спрямування міжнародної діяльності Інституту на підвищення якості вищої освіти, ефективності наукових досліджень та на гармонізацію стандартів вищої освіти;
- забезпечення конкурентоспроможності випускників Інституту на українському та міжнародному ринках освітніх послуг і праці;

- збільшення кількості іноземних здобувачів освіти в Інституті шляхом надання широкого спектру освітніх послуг;
- залучення зарубіжного інтелектуального потенціалу до викладацької діяльності та проведення спільних наукових досліджень в Інституті;
- надання можливостей для реалізації права на академічну мобільність учасникам освітнього процесу;
- сприяння розповсюдженню результатів наукових досліджень учених Інституту шляхом публікацій у наукових виданнях, які входять до міжнародних баз даних Web of Science, Scopus та інших авторитетних видань;
- активізація участі науково-педагогічних, наукових, педагогічних та адміністративних працівників у міжнародних грантових програмах, проєктах тощо;
- встановлення міжнародних зв'язків і налагодження співпраці з центрами українознавства за кордоном;
- набуття учасниками освітнього процесу Інституту досвіду функціонування інших моделей систем освіти;
- отримання членства у провідних міжнародних професійних, освітніх та наукових організаціях, асоціаціях, товариствах;
- налагодження контактів із закордонними дипломатичними представництвами в Україні задля популяризації діяльності Інституту.

3. Компоненти інтернаціоналізації

3.1. Інституційні зобов'язання, адміністративне лідерство, структура та персонал:

- періодичне оцінювання стану досягнення цілей і результатів, які формально вимірюються та аналізуються;
- ідентифікація підрозділів, які є відповідальними за координацію та контроль інтернаціоналізації;
- урахування інтересів усіх стейкголдерів при розробці заходів з інтернаціоналізації;
- збір та аналіз матеріалів і звітів від учасників освітнього процесу підрозділів Інституту та зовнішніх партнерів.

3.2. Інтернаціоналізація освітніх програм, навчальних результатів і науково-дослідницької діяльності:

- імплементація міжнародних вимог до компетентностей здобувачів вищої освіти, зокрема щодо опанування іноземних мов; розуміння актуальних проблем регіонів світу та глобальних викликів;

- урахування інтернаціонального виміру в освітніх програмах підготовки фахівців, зокрема шляхом розроблення та запровадження нових навчальних курсів або завдяки відповідній адаптації змісту існуючих навчальних дисциплін;
- розроблення спільно із зарубіжними партнерами інтегрованих навчальних курсів і програм, які передбачають взаємодію з іноземними здобувачами вищої освіти та викладачами;
- створення умов для міжнародної комунікації в неакадемічних видах діяльності, толерантної взаємодії аспірантів і викладачів, швидкої інтеграції іноземних здобувачів вищої освіти та викладачів до академічного середовища Інституту.

3.3. Інтернаціональний вимір політики Інституту щодо діяльності науково-педагогічних працівників:

- відповідність рівня кар'єрного розвитку науково-педагогічних працівників міжнародним критеріям;
- публікаційна та грантова активність науково-педагогічних і наукових працівників у зарубіжних виданнях;
- участь у міжнародних дослідженнях з ідентифікацією наукового і комерційного ефекту;
- участь науково-педагогічних, наукових і педагогічних працівників у міжнародних конференціях, симпозіумах тощо.

3.4. Академічна мобільність здобувачів вищої освіти:

- створення умов і надання інформаційної та консультативної підтримки здобувачам вищої освіти для навчання за кордоном й іноземним здобувачам вищої освіти для навчання в Інституті;
- зарахування навчальних досягнень, отриманих здобувачами вищої освіти за певними програмами під час навчання за кордоном;
- проведення заходів, спрямованих на академічну та культурну адаптацію іноземних здобувачів вищої освіти та їх інтеграцію до інститутського середовища.

3.5. Управління міжнародним співробітництвом:

- імплементація міжнародного співробітництва в стратегію Інституту та інші нормативні документи, що регулюють його діяльність;
- селектування найбільш ефективних організаційних форм розвитку міжнародного співробітництва;

- поглиблення співпраці з існуючими ЗВО / НУ-партнерами та пошук потенційних партнерів з урахуванням загального контексту розвитку країни, її політики, пріоритетів та дій.

4. Прикінцеві положення

4.1. Положення про інтернаціоналізацію діяльності Інституту затверджується Вченою радою Інституту і набуває чинності з дня його підписання директором Інституту.

4.2. Зміни та доповнення до Положення про інтернаціоналізацію діяльності Інституту затверджуються вченою радою Інституту і вводяться в дію наказом директора Інституту.